

fredag 30 augusti 1965

Mina föräldrar skjutsade mig till båten och jag gick ombord vid middagstid. Kl. 19.00 avgick fartyget från Lundbyhamnen i Göteborg.

lördag 31 augusti 1965

Frukost serveras kl 08.15 men jag försov mig. Vädret var på förmiddagen soligt men blåsigt. Båten gungar lite men jag vänjer mig. På kvällen visade maskinchefen diabilider New York, Lübeck och passerandet av ekvatorn. Det var trevligt. I natt skall vi ställa tillbaka klockan 1 timma.

söndag 1 juli 1965

Vi passerade under morgonen Skottlands nordkust där man såg berg och höga stränder. Längre fram på förmiddagen ser vi inte längre kusten men en hel del fiskebåtar och många delfiner som hoppar i vattnet bredvid fartyget.

Maten ombord är mycket bra, idag har vi fått kyckling och Russisches Eier.

måndag 2 augusti 1965

I förmiddags regnade det men nu sitter jag på däck och njuter av solen. Vädret ändrar sig snabbt. Det blåser medvind så vi beräknas vara i Halifax söndag morgon. Det gungar antagligen mera nu än tidigare men jag har vant mig och märker det inte längre.

Kaptenen heter Lüders och är en trevlig 56-åring. Han springer från för till akter för att få sin dagliga motion. Bland besättningen är det full aktivitet, de målar, svetsar, knackar rost och mycket mera.

Vi har följe av många sjöfåglar som lär ska följa oss ända till Amerika.

Vi ser inte land någonstans, bara vatten runt oss.

I kväll har vi haft party med anledning av fru Redwalls namnsdag (Karin). Vi började 20.00 och höll på till 01.30. Under tiden gick det åt 9 flaskor Moselvin och 2 flaskor Bubbel. Det var även dans och jag tog en svängom med fru Richter. Fru Haywart hade tidigare idag vrickat foten så de drog sig tidigt tillbaka.

1 timma dagligen har Kaptén Lüders och några andra officerare konversationskurs i svenska på bryggan. De läser en lärobok om herr Lundahl som är bokhållare och bor i Djursholm.

I natt skall vi flytta tillbaka klockan 1 timme igen.

tisdag 3 augusti 1965

Tidigt på morgonen passerade vi en död val som luktade väldigt illa. Över valen kretsade hundratals fåglar berättades det för mig. Jag såg den inte eftersom jag sov då.

Det har regnat hela förmiddagen.

Vi är 8 passagerare, 5 i min ålder; Claes Kindblom studerande från Stockholm, Ward Anderson 17-årig amerikan, Hannelore Bohm dotter till båtens ägare, Marie-Louise Wülfing studiekamrat med Hannelore. Övriga 3 passagerare; Karin Redwall maka till Volvos inköpsdirektör (pratsam), herr och fru Haworth amerikaner (trevliga och pratsamma).

Besättningen består av 36 man och de vi har mest kontakt med är Kaptén Lüders, 1.e styrman Richter och maskinchefen Wenkel.

Hytten som jag delar med Claes är stor och rymlig med dusch och toilette. I korridoren utanför sitter en karta där vår position dagligen prickas in.

Lasten består av Volvobilar till USA och Volvodelar till Halifax i Canada där Volvo har en sammansättningsfabrik. Canada importerar inga färdiga bilar från Europa. Det är ingen tyngd i dessa bilar vilket gör att båten ligger väldigt högt i vattnet och därför rullar mer än den annars skulle göra.

Idag har Maskinchefen visat maskinrummet där det är en rak 8-cylindrig 2-takts diesel som varvar 120 r/m. Man kunde tydligt se hur cylindertoppsraden gick i vågor i takt med arbetslagen.

Propellern är 4-bladig, har en diameter på 5 m och väger 12 ton. Vi fick också veta att båten är byggd 1956, är 150 m lång och 18,9 m bred och har ett djupgående på 8-9 m.

Idag har det kommit nya fåglar ombord, två snäppor.

I kväll har båten börjat rulla mer än tidigare så jag och Claes gick upp på bryggan och kollade. Där kunde man på ett instrument se att båten rullad 15,9 grader. Jag räknade ut att vår hytt höjer och sänker sig 2,6 m vid varje rullning. Från bryggan såg vi också en och annan våg slå över fören på båten. På sjökortet kunde vi se att vi är ungefär mitt på atlanten.

onsdag 4 augusti 1965

En mulen och händelselös dag. Jag har sett en annan båt på avstånd.

I natt ställs klockan tillbaka 1 timme igen.

torsdag 5 augusti 1965

Idag är det storm med en vindstyrka mellan 20 och 35 knop. Förskeppet höjer och sänker sig i vågdalarna med 5-10 m. Vädret håller dock på att förbättras. I morgon vid lunchtid beräknas vi passera Cape Race och anlända till Halifax natten mellan lördag och söndag.

Maskinchefen har blivit sjösjuk, det sägs att han blir det ofta.

Jag frågade telegrafisten hur mycket cigaretter och sprit man får föra iland i USA och han berättade att man får föra in 300 cigaretter och en flaska sprit.

På eftermiddagen har vinden avtagit men istället har det blivit dimma så mistluren tjuer och en man sitter i fören och håller utkik. Automatstyrningen kopplades ur och båten styrs av en besättningsman vid rodret. Vi mötte ett fartyg i dimman, det syntes dock endast i radarn. På kvällen avtog dimman och månen lyser.

fredag 6 augusti 1965

Solen lyser och vädret är bra. Vi beräknas passera Cape Race på Newfoundland vid 2-tiden idag. Jag satt på däck och njöt av solen när jag vid 12-tiden först fick se Newfoundlands kust men det blev dimmigt och sikten försämrades. Jag gick upp på bryggan och därifrån kunde man tydligt se den höga kusten. Här möter vi också några få båtar.

Det tar 7 skeppslängder att stoppa ett fartyg har jag lärt mig idag.

I natt ställs klockan tillbaka 1 timma igen.

På kvällen hade vi party i vår hytt. Den siste sjömannen gick 02.30 och innan dess fick han min adress för att kunna skriva från Rostock och be mig skicka ett kort till honom. Han samlar frimärken.

lördag 7 augusti 1965

Jag vaknade med en präktig huvudvärk som emellertid gick över så småningom. Till frukosten kl 08.15 kom endast jag, kaptenen, chiefen och mr o ms Haworth.

Vädret är soligt med en aning dis och mycket blåst. Senare under dagen blev det dimmigt.

Jag har idag skrivit brev som skall befordras från Halifax.

Vi korsade ett annat fartygs kurs vilket innebar att maskinen slogs av en stund och orsakar c.a 15 minuters försening.

Vid 21-tiden kom lotsen från Halifax ombord och lotsade oss till en plats i hamnbukten där vi ankrade upp strax efter solnedgången. Det var vindstilla och havet var spegelblankt. Molnen på himlen var violetta och röda och stadens ljus var tända. Båten är fullt upplyst och så är även de andra båtarna på redde. Det var en fantastisk vacker upplevelse att glida in i bukten.

Lotsen (han hade butterfly) berättade att det hade inte regnat i Halifax på 7 veckor och dagstemperaturen ligger på 25 grader.

söndag 8 augusti 1965

Det var hela morgonen en väldigt tät dimma men vid 10-tiden lade vi med hjälp av en bogserbåt till vid Volvokajen. En timme senare var vi utklarerade så att vi fick gå iland. Vi hade fått en stämpel i passet "Shore leave while ship in port". Claes och jag liftade till passagerarfärjan som går mellan

Halifax och Dartmouth. Där träffade vi en man som visade oss runt i Halifax och även rekommenderade en restaurant. Därefter gick vi runt lite i staden på egen hand. Vi såg baseball mm. Sedan tog vi oss tillbaka till båten där vi bytte kläder och traskade iväg till en närbelägen sjö där vi badade. På kvällen kom en Volvochef och hämtade fru Redwall och Claes och jag hängde på och fick lift in till Dartmouth. Där gick vi runt och tittade oss omkring och även här träffade vi en trevlig man som visade och berättade. Sammanlagt gick vi nog 12 km under dagen. Vi blev solbrända och trötta. När vi hade kommit tillbaka från Dartmouth blev vi inbjudna på party hos besättningen. Efter partyt skulle vi ta en kvällspromenad innan sänggåendet och då träffade vi på två ur besättningen som hade filter, radio och en back öl med sig så vi slog oss ned i gräset och drack öl och hade trevligt. Det bar sig inte bättre än att vi somnade och vaknade inte förrän vid 5-tiden på morgonen. Då gick vi tillbaka till båten.

måndag 9 augusti 1965

Jag vaknade vid 11-tiden och slöade hela dagen. Båten avgick vid 3-tiden på eftermiddagen i strålande solsken men när vi kommit ut ur hamnen kom vi in i ett dimbälte. Vid 7-tiden blev vi nedbjudna till besättningen på party igen. Vi hade trevligt och drack öl och sekt.

tisdag 10 augusti 1965

På förmiddagen satt jag på däck och njöt av solen. Kraftigt soldis men solbränd blir man. Sikten är ca 100 meter så mistluren tutar. På eftermiddagen var soldiset borta och vi kunde se land. Strax före 18.00 passerade vi fryskeppet Nantucket. Blue Riband of the North Atlantic där passagerarfartyg tävlade om vem som snabbast tog sig över Atlanten gick mellan detta fryskepp och Fastnet rock söder om Irland.

I natt ställs klockan tillbaka en timme igen.

onsdag 11 augusti 1965

I går solade jag alldeles för mycket så idag kan jag bara sola ansiktet. I morse mötte vi en amerikansk tanker på 15000 ton och har sällskap av en ubåt. Vi har mött många båtar, alltifrån tankers till fiskebåtar. Flyg och båttrafiken är livlig. Vi har passerat fryskeppet Five Fathoms. Vi beräknas vara i Philadelphia vid 7-tiden i kväll. Vid lunchtid vid infarten till Delaware Bay kom lotsen ombord. Senare passerade vi Wilmington, Kalmars vänort.

Vid 9-tiden hade vi kommit till kaj i Camden och möttes av 4 tullare. De stämplade, frågade och tittade, mycket pappersexercis. En timme senare fick vi lämna båten och jag, Claes, Ward, Hannelore och Marielouise tog då en taxi in till Philadelphia. På en ölstuga beställde vi varsin öl men Claes och Ward fick svaret "It's a long way to Tipperary" som tydligen betydde att servitören ansåg att de var för unga så de fick välja CocaCola istället. Det var en varm kväll. När vi kom tillbaka till båten vid 1-tiden på natten var temperaturen fortfarande 21 grader.

torsdag 12 augusti 1965

Idag på morgonen åkte Claes, Ward och de tyska flickorna till New York och något senare hämtades fru Renwall av en Volvorepresentant. Jag tog en promenad in till Camden, en liten stad med ca 100 000 invånare. I närheten av hamnen traskade jag genom kvarter som såg alldeles öde ut. Bilar parkerade på båda sidor av gatan men ytterst få människor syntes och allt var tyst. De människor som syntes var antingen svarta lekande barn, svarta som hängde i något hörn eller någon vit som gick till fots. Röda tegelhus som med tiden blivit svarta. Det hela gav ett intryck av fattigdom och överklighet. Själva huvudgatan, Broadway såg bättre ut, men inte mycket. Fler människor och flera affärer och färger. Första intrycket av USA är negativt. Gårdagens intryck var bättre men det var ju i centrum av en miljonstad på kvällen när all ljusreklam var tänd. Jag skall försöka komma in till Philadelphia i eftermiddag eller i morgon förmiddag för att se staden i dagsljus.

Arbetet med att lossa vår last utförs av negrer som skriker och uppför sig löjligt på flera sätt. Många

av dem sitter bara och hänger.

Under eftermiddagen blev jag kvar på båten, tvättade och vilade.

På kvällen var jag nere hos Richard och han berättade om sina äventyr, när han slog sönder kanadensiska hockeylaget och när han rymde med tullkryssare till kanarieöarna och mycket mera. Senare på kvällen duschade jag och gick till kojs. Det är väldigt varmt och fuktigt på nätterna, fläkten går för jämnan.

fredag 13 augusti 1965

Klockan 1 idag skall vi avsegla till Newport News, en stad som ligger på 37:e breddgraden, lika som Nordafrika, men så står också solen högt på himlen.

Vi avseglade som planerat från Camden men gick inte kanalen mellan Delaware Bay och Chesapeake Bay som var meningen från början utan på lotsens rekommendation åkte vi ut ur Delaware Bay och sedan in i mynningen av Chesapeake Bay där Newport News ligger. Vi skall inte lägga till i Newport News utan i Norfolk dit vi beräknas ankomma i morgon bitti vid 6-tiden.

I kväll tror jag att det blir lättare att somna, inte bara för att det är svalare här på havet utan också därför att det dunkar, skramlar och gungar.

lördag 14 augusti 1965

Vid 8-tiden i dag på morgonen ankom vi Norfolk och lade oss för ankar eftersom ett norskt fartyg hade kommit före oss till kajen. Eftersom det är kol som skall lastas skall alla ventiler, fönster och dörrar stängas då det kommer att ryka väldigt av koldamm. Efter lunch kom vi så in till kajen.

Jag slog följe med några besättningsmän till en affär där jag löste in en resecheck och köpte vykort. Affären såg ruskig ut, ett väldigt brokigt sortiment av varor.

Här är fruktansvärt varmt, 32,5 grader, jag sitter i en solstol och svettas.

Kolet som vi lastar skall till Östtyskland så därför är det mycket papper som skall ordnas och det beräknas inte vara klart förrän 2 timmar efter det att lastningen är klar.

Kollastningsanläggningen är intressant. En järnvägsvagn lastad med kol kommer på ett spår, lyfts upp och tippar sitt innehåll i en stor tratt. Tratten är vridbar och sprider kolet i lastrummet. När vagnen är tömd sätts den ned på spåret igen, rullar nerför en backe, uppför en annan backe och när vagnen är uppe i den andra backen läggs en växel om så att vagnen tar ett annat spår när den rullar tillbaka.

Strax före 7 på kvällen var allt klart så då gav vi oss iväg. Båten är alldeles svart av allt koldamm som ligger centimetertjockt överallt. Besättningen spolrar för fullt för att få båten ren igen.

För en stund sedan mötte vi hangarfartyget Forestall som sägs vara världens största.

söndag 15 augusti 1965

Soldis, lätt vind och behaglig temperatur.

Vid inloppet mot New York och Newark passerade vi under världens längsta hängbro, Verrazano Narrows Bridge och såg på avstånd Manhattan och Frihetsgudinnan innan vi girade babord in till Newark. När vi hade lagt till kom en tullare ombord för att kolla bagaget som jag var tvungen att ta iland på kvällen men själv fick jag stanna ombord. Hos paret Haworth hittade tullaren ett äpple efter att ha vänt upp och ner på en väska. Han var mycket stolt över sitt fynd.

Jag fick hjälp av Richard med att föra bagaget till flygplatsen i Newark där jag köpte en flygbiljett till Kalamazoo för 51 dollar.

På kvällen hade vi fest ombord. En sjöman från ett annat tyskt fartyg var också med men blev så berusad att han fick transporteras tillbaka till sin båt på en säckkärra. När vi var på väg tillbaka efter att ha lämnat av honom mötte vi en polisbil som tog upp oss och körde oss till ett sjömanshem och där träffade vi också några andra från vår båt.